

La disfèmia, també coneguda com quequeig

La disfèmia, més coneguda com **tartamudesa o quequeig**, és un trastorn de la fluïdesa de la parla que es caracteritza per una expressió verbal amb interrupcions en el ritme d'una manera més o menys brusca, com repeticions de sons, paraules o frases, prolongació de sons, bloquejos o pauses fragmentades o inacabades.

Aquestes dificultats apareixen en la parla d'una **manera involuntària** i amb una freqüència inusual. De la mateixa manera, poden observar-se signes d'esforç o moviments en alguna part del cos, associats a les dificultats de fluïdesa del parla.

En el cas dels infants que encara no han consolidat el seu llenguatge, si apareix un episodi de disfluència, pot ser degut a que encara es troba en un període d'integració i organització del llenguatge. D'altra banda, degut a un cert desfasament entre el que és capaç d'entendre i allò que pot expressar.

L'infant ha de ser **major de 5 anys** per poder diagnosticar una disfèmia, ja que fins a aquest moment les alteracions en la parla es consideren pròpies del desenvolupament i l'explosió del llenguatge.

Què podem fer?

- Mantenir el contacte visual i la nostra atenció.
- Disminuir **la velocitat de la parla**.
- No donar més d'una consigna/ordre a la vegada.
- Disminuir **la quantitat de preguntes** i donar temps perquè respongui.
- Proporcionar materials familiars i al seu nivell d'habilitat que li donin seguretat en la resposta.
- Respectar al màxim els torns de paraula, **evitar interrupcions**, expressar idees de manera senzilla,...
- Mantenir una **actitud calmada** quan s'embarbussa i donar-li suport.
- Trobar estones per fer activitats de parla convidant-la a participar de forma distesa, **sense pressió perquè contesti**, procurant sempre fer de model parlant a poc a poc.
- Activitats on treballem el ritme, les pauses, la melodia, la respiració, la relaxació, consciència del nostre cos (amb cançons, titelles...), ajuden a tothom.

Què hem d'evitar?

- *Consignes tipus: tranquil·la, a poc a poc, no et fiquis nerviosa,...* volem que capti que no estem preocupats.
- *Fer preguntes directes on es senti observat i senti pressió.*
- *Felicitar-la exageradament quan no faci cap disfluència o parli amb fluïdesa (es tracta de no donar-li importància perquè no es senti pressionada quan torni a parlar) si podem mostrar signes d'aprovació davant el seu esforç, per exemple fer gestos de si amb el cap i somriure.*
- *Situacions que requereixin una resposta ràpida.*

ORIENTACIONS PER LA FAMÍLIA

Ajuntament de Lleida

La família, té un paper clau per que l'infant no és bloquegi emocionalment i vulgui continuar tenint converses i participar socialment. En un infant que presenta disfluències és molt important l'actitud dels altres davant les mateixes.

A casa procurarem crear ambients relaxats on puguem conversar sense presses.

IDEES BÀSIQUES

- *Mantinguis el contacte ocular front el quequeig.*
- *Procura no posar-te nerviós/a i mantenir la calma quan repeteixi o es bloquegi.*
- *Quan es bloquegi, és preferible expressar-li verbalment alguna cosa positiva al acabar.*
- *No centris massa la seva activitat en tasques que impliquin parlar.*
- *Quan parli, espera a que acabi. No acabis tu les frases o paraules.*
- *Siguis un bon model, parla poc a poc i sense pressa.*
- *Utilitza frases curtes i un vocabulari adequat a la seva edat.*
- *Demostra-li que estàs gaudint parlant amb ella.*
- *No li facis moltes preguntes directes, intenta fer-li comentaris o preguntes indirectes.*
- *Evita recursos per ajudar-la com "agafa aire, a poc a poc, respira...".*
- *No la possis en situacions que li generin pressió.*
- *Millor repetir lentament el que et diu i mai corregir-la.*
- *Enforteix-li la seguretat i l'autoestima. Realitza activitats on obtingui èxits, valora les coses que sap fer i la seva personalitat.*